



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1777**

**VD18 90118847**

§. 57. Petri a Pedrosa Carmelitæ aliorumque ejusdem Ordinis Scriptorum  
extrema.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

quorum lectione tantum profecerat, ut <sup>Sæc. XVII.</sup> agnito errore ad Romanæ Ecclesiæ ca- <sup>A. C. 1618.</sup>stra feliciter transfiret; postmodum vero relicta patria Bruxellas concessit, ubi Alberto Austriæ Archiduci & Belgii Governatori a Sacellis fuit, ibidemque tandem hoc anno beato fine quievit: Scripsit nonnisi octodecim annos natus Harmoniam seu catenam Dialecticam in Porphyrianas Constitutiones præter libros quatuortypis Plantinianis excusos de rebus in Hibernia gestis unacum Appendice Giraldi Cambrensis, necnon vitam Sancti Patritii, & Hebdomadam Marianam &c. Transtulit quoque in idioma Anglicum primos quatuor Æneidum Virgiliti libros. Obiit etiam hoc anno Henricus Costerus patria Bruxelensis, Canonicus & Protonotarius Apostolicus, qui modum precandi Deum necnon preces in vitam B. Virginis edidit. Hunc sequebatur Adrianus Hofstadius Ord. Minorum Theologus & Ecclesiastes celeberrimus, cujus post obitum prodire XLIX. sermones Eucharistici.

## §. LVII.

*Petri a Pedrosa Carmelitæ aliorumque ejusdem Ordinis Scriptorum extrema.*

Hunc

Sæc. XVII.  
A. C. 1618.

*Miræus l. c.  
Bibl. Car-  
melit.*

pag. 566.

*Sanctius  
Davila in  
vita Petri  
Theoph.*

*Rain. Scap.*

*Parth. p. I.  
cap. 4.*

Hunc eadem fati necessitate sequebatur Petrus Corneio a Pedrosa natione Hispanus, patria Salmanticensis, quem Paulus V. *vere dignum Ecclesie Dei Doctorem* appellare consueverat. Hic Salmanticæ Carmelitarum Ordinem professus, absolutis artium curriculum hinc inde in diversas Hispaniæ partes, studiorum causa remittebatur, ubique vero ob miram naturæ, ingenique præstantiam legendo, docendoque tantos literarum progressus fecerat, ut de quovis argumento disputans, aut differens, in eo solo versatus crederetur: Salmanticam redux ac Doctoris honore decoratus, Philippo III. Hispaniarum Regi, ejusque Conjugi Margaritæ laureæ suæ præmia, peracto felicissime ludo literario obtulit, vicissim amplissimis encomiis a Regia Majestate honoratus. Jam inter Salmantinæ Universitatis Professores cooptatus, tanto Auditorum applausu Universam Theologiam, sacrosque Codices eruditissimis interpretationibus locupletabat, ut merito eum Theophilus Raynaldus *lumen Salmanticense* appellaret, & Sanctius Davila Placentinus Episcopus de eo testaretur, quod *Thomistarum nullus clarior, operosius, & verius Angelicum Doctorem percurrerit, atque aperuerit, ita, ut in eum eundem Spiritum compigrasse diceret.*

ceres. Erat nihilominus adeo humilis, Sæc. XVII.  
 ut amplissimos sibi a Paulo V. Pontifice A. C. 1618.  
 oblatos honores respueret, ac nonnisi  
 invitus bis Castellanae Provinciae Præ-  
 fecturam acceptaret, quo in munere  
 tanta prudentia, morumque probitate  
 refulsit, ut forma gregis factus ceteros  
 omnes ad summæ virtutis sequelam ex-  
 citaret, *ejusque os, ut ait Miræus, vere*  
*loqueretur sapientiam, & meditatio cordis*  
*prudentiam.* Reliquum vero vitæ suæ  
 tempus virtutum cultu, severiori pœ-  
 nitentia, animæque custodia transigens,  
 tandem Salmanticæ die trigesima pri-  
 ma Martii anno ætatis suæ quinquage-  
 simo secundo animam Deo reddidit.  
 Multa ingenii sui monumenta Petrus  
 Corneius posteris reliquit, inter quæ  
 eminent Theologica ipsius opera duo-  
 bus tomis comprehensa, in quorum  
 primo habentur tractatus de scientia  
 Dei, Prædestinatione, Trinitate, Vo-  
 luntario, actibus humanis, de bonitate  
 & malitia, necnon de Conscientia. Po-  
 sterior autem tomus complectitur com-  
 mentaria in tertiam partem D. Thomæ:  
 Præterea scripsit commentaria in sen-  
 tentiarum libros, necnon assertiones  
 de S. Elia, & orationem in festo S. The-  
 resia. Edidit quoque tractatum de im-  
 maculata B. V. Conceptione, alium-  
 que de Eucharistia & censuris.

Ex

Sæc. XVII.  
A. C. 1618.

Ex eodem Ordine hunc annum sibi exitialem habuit Jacobus a Gavio Genuens, S. Theologiæ Doctor, Vir excellentis ingenii, singularis eloquentiæ, multiplicis eruditionis, ac magnæ probitatis laude percelebris. Scripsit expositiones in Genesin, & in Psalmum 102. Commentaria in D. Pauli Epistolam ad Ephesios, in Librum II. sententiarum, in Librum III. de Anima, præter sermones per Adventum, & Quadragesimam, necnon sermones Dominicales & de Sanctis. Non minus eruditione celebris erat Cyrillus Ximenez S. Theologiæ Doctor, qui varios tractatus Theologicos & conciones plurimas typis edidit, præter commentaria in Metaphysicam.

§. LVIII.

*Sebastiani Michaelis Ord. F. F. Prædicatorum, aliorumque ejusdem Instituti Scriptorum mors.*

*Vid. Supra  
Lib. XCI.  
§. 44.*

Jam supra de præclaris Sebastiani Michaelis virtutibus, ac disciplinæ Regularis studio mentionem ingessimus, superest autem, ejus quoque eruditionem commendare, necnon relicta posteris ingenii sui monumenta recensere; hæc inter celebrantur ipsius demonstrationes Evangelicæ de vera genealogia

S. An-